

[Gerda Møller.]

handlefrihed, er det konservative folkeparti altid meget på vagt. Der er jo restriktioner og snærende bånd nok i vor dagligdag. Men vi kan naturligvis ikke lade være med at stille os velvilligt over for et lovforslag, der er med til at forhindre noget, som mange af vore unge senere fortryder, og derfor er vi i mit parti indstillet på at give lovforslaget en velvillig behandling.

Jeg har bemærket, at det har været på tale at udstede forbud imod tatovering af umyndige og berusede personer, men at man har været betænkelig ved indførelse af et sådant forbud, fordi bestemmelsens rækkevidde ville blive ret uoverskuelig. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg ikke er helt klar over, om de almindelige bestemmelser i straffelovens § 248, stk. 1, om straffrihed også gælder, når det drejer sig om f. eks. en svagt begavet person, der giver sit samtykke til en tatovering. Det er et spørgsmål, jeg gerne ønsker oplyst, eventuelt i et udvalg, fordi jeg synes, at en beskyttelse her må være lige så fuldt på sin plads som beskyttelse af de unge under 18 år.

Hvad angår respekteringen af lukkeloven, kan mit parti også gå ind for dette punkt i lovforslaget, hvis der hermed kan skabes sikkerhed for, at ingen tatovering overhovedet kan foregå efter den almindelige butikslukketid.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne begynde med at rette en tak til fru Camma Larsen-Ledet, fordi hun rejste spørgsmålet om tatovering af unge under 18 år den 20. oktober sidste år. Selv om justitsministeriet havde været opmærksom på, at der her forelå et problem, havde ministeren den dag, han svarede, ikke taget endelig stilling til spørgsmålet. Jeg går derfor ud fra, at det er fru Camma Larsen-Ledets spørgsmål, der har virket som primus motor til at få lovforslaget fremsat.

Efter de foreliggende oplysninger fra læger og sociale institutioner dels om risikoen for smitsom gulsot, dels om vanskeligheder i resocialiseringsarbejdet og dels om det ret store antal, der fortryder tatoveringerne senere, er jeg indforstået med, at det gøres strafbart at tatovere en person under 18 år. Jeg er helt enig med ministeren i, at det ud fra almindelige betragtninger om den

personlige frihed bør stå voksne folk frit for, om de vil lade sig tatovere.

Jeg synes også, det er rigtigt, at ministeren ikke vil indføre forbud mod at tatovere berusede mennesker, og er enig i, at det ville kunne give anledning til betydelige bevismæssige vanskeligheder. Samme synspunkt synes jeg må kunne anlægges over for de relativt mange, der i de forskellige undersøgelser har opgivet, at de havde været berusede, da de lod sig tatovere. Hvor meget skal de have drukket for at betegnes som berusede? Det anstår sig vel ikke for mig at tvivle om de angivne tal for tatovering i beruset tilstand, men det forekommer mig nærliggende at antage, at folk, som senere fortryder deres tatoveringer, har nemmere ved at undskylde deres handling både over for sig selv og udspørgeren, hvis de kan skyde sig ind under, at de var berusede, da det skete. Beruselse kan jo have mange forskellige grader, også i folks egen bevidsthed, og kunne jo godt tænkes at have været minimal i mange af de pågældende tilfælde. Mit kendskab til tatovører begrænser sig til et åbent brev i Information fra 18. ds. til justitsministeren, hvor Tato-Jack fra Nyhavn hævder, at det er komplet umuligt at tatovere en beruset.

Jeg har gransket lukkeloven og kan give ministeren ret i, at tatoveringsvirksomhed ikke kan ses at falde ind under bestemmelserne. Det ønsker ministeren nu skal ske gennem § 2. Gennem § 2 tager ministeren indirekte stilling til tatovering som noget ikke-ønskeligt, noget, han også vil hindre folk over 18 år i så langt, som det er muligt gennem ændrede lukketider. Efter de oplysninger, jeg har kunnet indhente, findes der i Danmark kun 5 tatoveringsbutikker, en i Ålborg, en i Århus, en i Lille Strandstræde i København og to i Nyhavn. Så vidt jeg har fået oplyst, findes der kun ca. 10 professionelle tatovører, nemlig to på hver af de omtalte steder.

Det er rigtigt, at folk går til tatovøren om aftenen, hvor de har fri. De færreste vil vel bede sig fri i arbejdstiden for at lade sig tatovere. Min hjemmelsmand hævder, at de folk, der kommer i Nyhavn om eftermiddagen, tit beruser sig og opsøger ham, men bliver afvist, da han ikke kan eller vil tatovere berusede. Der kommer efter hans udsagn færre berusede til ham om aftenen.